

**УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА**

У Нишу, 2. XII 2016. године

ПРИГОВОР

Приговор Маје Стојковић на Извештај Комисије за писање извештаја о пријављеним кандидатима по расписаном конкурс за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област Српска и компаративна књижевност (Српска књижевност 18. и 19. века и Основе академског писања) а по конкурс који је Филозофски факултет расписао 15.09.2016. године.

Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима по расписаном конкурс за једног наставника у звање доцент за ужу научну област Српска и компаративна књижевност (у даљем тексту Комисија), у саставу:

1. Др Горан Максимовић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Нишу,
2. Др Радослав Ераковић, ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду,
3. Др Снежана Милосављевић Милић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Нишу

дана 4. новембра 2016. године доставила је Факултету Извештај о пријављеним кандидатима на конкурс за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област Српска и компаративна књижевност (у даљем тексту Извештај). Извештај је 5. новембра 2016. године стављен на увид јавности.

Након детаљног увида у Извештај Комисије, а полазећи од Закона о високом образовању, Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу, Ближих критеријума за избор у звања наставника, Правилника о избору у звања наставника и сарадника Филозофског факултета у Нишу, Правилника о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача, Закона о високом образовању, Закона о раду, Правилника о раду Филозофског факултета, као и Статута Филозофског факултета Универзитета у Нишу на Извештај Комисије за избор у звање наставника о пријављеним кандидатима по конкурс који је Филозофски факултет Универзитета у Нишу расписао 15. септембра 2016. године, у законом предвиђеном року подносим:

ПРИГОВОР

Поред низа недвосмислених погрешака извршених у вредновању библиографских јединица др Александра Костадиновића и др Маје Стојковић, поред неједнаког вредновања радова двају кандидата у истим категоријама, поред проблематичних и

законски спорних навода у радној биографији предложеног кандидата, верификујући их уношењем у Извештај, Комисија је са изразито обојеним пристрасним ставом занемарила све предности кандидаткиње Маје Стојковић, које према Правилницима предвиђеним за избор у звања наставника нису смеле остати невредноване. Оспоравајући или обезвређујући научне компетенције др Маје Стојковић, неоправдано и неаргументовано вршећи покушај научног дискредитовања кандидаткиње, позивајући се на властити суд, без усаглашавања одлуке са конкретним законским актима, поред изостављања релевантних података из пријаве кандидаткиње и биографије (која се прилаже као обавезни документ, што је назначено у конкурс), оглушујући се и о друге прилоге које је кандидаткиња Маја Стојковић доставила уз пријаву на конкурс, занемарујући научне критеријуме и прекорачујући своје надлежности, Комисија се огрешила не само о принцип академске етике већ и о правне норме.

Аргументованим изношењем спорних навода, документујући их правним актима, у наставку ћу детаљно образложити основаност Приговора према одељцима у оквиру којих је Комисија вршила упоредну анализу кандидата. Пре свега тога напоменула бих да је Комисија у Извештају навела и погрешан датум расписивања конкурса.

(Приказ постигнутих резултата кандидата који ће бити образложен у наставку Приговора):

Име и презиме кандидата	Просечна оцена ОАС / ДАС	Година уписа на ОАС / Година докторирања	Број остварених бодова у публикацијама у последњих 5 година	Број учешћа на <u>међународним</u> научним скуповима	Цитираност радова	Докторат из области за коју је расписан конкурс	Искуство у настави
Маја Стојковић	9.15 / 10.00	2002/03. 2015.	41	2	3	ДА	ДА
Александар Костадиновић	8.74 / 10.00	1992/93. 2016.	21.5	0	0	ДА	ДА

НАПОМЕНА: Др Маја Стојковић је, поред свих наведених предности, стекла и научно звање научни сарадник које је еквивалентно звању доцент.

(С обзиром да је Одлука Комисије за стицање научних звања донета 28.09.2016, два дана пре затварања конкурса на који се кандидаткиња јавила, као прилог уз Приговор достављам и званичну Одлуку. Реферат комисије за избор у научно звање Маје Стојковић, као и записници са седница Научног већа Института за књижевност и уметност у Београду већ су приложени уз пријаву на конкурс.)

I ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

1. На самом почетку уваженим члановима Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Нишу предочавам два, према **Правилнику о избору у звања наставника и сарадника**, важна податка која је Комисија занемарила у компаративној анализи кандидата јер у делу за **упоредну анализу кандидата у оквиру првог одељка** није извршила ову врсту поређења. Реч је постигнутој просечној оцени и дужини студирања.

- Постигнута просечна оцена на основним академским студијама:

Маја Стојковић – **9.15**,
Александар Костадиновић – **8.74**.

(Маја Стојковић је на основним академским студијама постигла вишу просечну оцену за 0.41.)

- Сечен степен доктора наука:

Маја Стојковић	(рођена 1983)	–	31. X 2015.
Александар Костадиновић	(рођен 1973)	–	19. IX 2016.

(Ни Маја Стојковић ни Александар Костадиновић нису имали прекиде у студирању, притом је Маја Стојковић докторирала у 32. години, а Александар Костадиновић у 43. Дакле, др Александру Костадиновићу је требало 11 година више да стекне звање доктора наука.)

2. Др Александар Костадиновић је, према наводу који је верификовала Комисија уношењем у горе наведени Извештај, на Филозофском факултету Универзитета у Нишу био запослен од **1. септембра 2000. године до априла 2016. године**; први пут је, међутим, изабран у звање асистента тек **1. маја 2010. године** (што је у супротности са одредбама **Закона о раду**, које се односе на запошљавање приправника, а које обухватају све измене и допуне поменутог закона од 2005. до 2014. године). Костадиновић је, поред права на један избор и један реизбор у исто звање (два пута по три године – **Закон о високом образовању 2000. године**), у звању асистент-приправник био десет година, и још шест година у звању асистент.
3. Комисија наводи да је Александар Костадиновић звање дипломирани филолог стекао школске 1998/1999. године, док у дипломи издатој од стране Филозофског факултета у Нишу децидирано стоји датум дипломирања: 30.12.1999. године. Дакле, реч је о школској 1999/2000. години.
4. Комисија је у Извештају навела и податак да је Александар Костадиновић уписивао магистарске студије на Филолошком факултету у Београду и да је на магистарским студијама положио свих 8 предвиђених испита (иако се увидом у конкурсну

документацију показало да сâм кандидат у пријави на конкурс није унео ниједан податак у ово поље обрасца за пријаву), чиме Комисија, прекорачењем својих надлежности, истиче важност и овог поља у вредновању кандидата иако магистарске студије Костадиновић никада није завршио, те није стекао звање магистра наука.

У овом пољу Извештаја Комисије наводи се да је Костадиновић магистарске студије уписао 1999/2000. године, а да се школске 2008/2009, након што је положио све испите, „*преписао на постдипломске (магистарске) студије филологије*“. Навод је сасвим нејасан и овакве непрецизности побуђују сумњу у његову истинитост и потпуност. Наиме, упитно је зашто би се магистрант који је већ положио све испите поново уписао, или *преписао*, како је навела Комисија, на програм магистарских студија истог или другог факултета.

5. У истом пољу Извештаја такође стоји и то да је Александар Костадиновић докторске академске студије на Филозофском факултету Универзитета у Нишу уписао 2013/2014. године, што уједно стоји и у Уверењу о стеченом степену доктора наука, а из чега произлазе законски проблематичне и реално опречне информације. Наиме, намеће се питање: на основу чега је Костадиновић био изабран у звање асистента 2010. године, ако је тек три године касније имао статус студента докторских студија (према тада важећем Закону о високом образовању, „Службени гласник РС“, бр. 97/2008, чл. 72 – Високошколска установа бира у звање асистента студента докторских студија). Став 2 овог члана пружа могућност и да високошколска установа у звање асистента изабере лице које је стекло звање магистра наука коме је прихваћена тема докторске дисертације) – Александар Костадиновић, међутим, није стекао звање магистра наука, а тема докторске дисертације му је прихваћена и одобрена тек 03.09.2015. године одлуком Универзитета у Нишу.
6. Опречан податак у вези са овим налази се и у наредном пољу које се тиче трећег степена – докторских академских студија, где насупрот наводу из претходног поља, стоји податак да је Александар Костадиновић докторске студије уписао 2008/2009. С обзиром да је програм ДАС филологије на Филозофском факултету у Нишу први пут акредитован тек 16. априла 2010, намеће се питање и о тачности овог навода. Уколико је, пак, овај навод тачан, иако оповргава навод из претходног поља и из Уверења о докторирању, онда Костадиновић није завршио овај ниво студија у року који предвиђа Закон о високом образовању, чл. 94, став 4: „Статус студента престаје у случају кад не заврши студије до истека рока који се одређује у двоструком броју школских година потребних за реализацију студијског програма“. Такође, ако је тачно да је 2008/2009. године Костадиновић уписао ДАС, онда је извршен и противправни поновни упис на један исти студијски програм 2013/2014, јер је студијски програм ДАС филологије поново акредитован, односно реакредитован, 17. априла 2015. године, а његова реализација започета је школске 2015/2016. Ако је, пак, Костадиновић докторске студије први пут уписао 2013/2014, онда се његов избор у звање асистента три године раније доводи у питање.
7. Иако Закон о високом образовању предвиђа стално научно и стручно усавршавање запослених на високошколској установи, Комисија је занемарила чињеницу да др Александар Костадиновић у својој наставно-научној каријери – у периоду од 2000. до

2016. године, колико је провео на радном месту асистента на Департману за српску и компаративну књижевност, није навео никакво научно и стручно усавршавање, већ се предност овог кандидата, према оцени Комисије, базира на исказивању „*разноврснијих научних интересовања*“, што могу бити чињенице које немају никаквог утемељења у законским актима, па се сматрају субјективним ставовима који нису обавезујући.

8. У делу за упоредну анализу овог првог одељака „*комисија сматра да су два података посебно релевантна за вредновање кандидата*“ – први се односи на педагошко искуство, а други на подударност теме докторске дисертације са научном облашћу за коју је расписан конкурс. Мишљење Комисије да предност треба дати баш овим двама критеријумима, или да било који критеријум треба прогласити најважнијим, а занемарити све оно што је наведено у претходним тачкама овог Приговора, непоткрепљено је указивањем на законска и подзаконска акта којим би се већа важност ових критеријума потврдила, те се сматра пристрасним и неоснованим. Пристрасним јер се несагледавањем свих сегмената овог првог одељка којима се прикрива чињеница да је Маја Стојковић и према посебно издвојеним двама критеријумима равноправни кандидат, те лажним представљањем података кандидата а на штету кандидаткиње, јасно показује фаворизовање једног кандидата, а неоснованим из следећих разлога:

- У чл. 10, ставу 2 **Ближих критеријума за избор у звања наставника** наглашено је да се позитивна оцена наставног рада, када је реч о првом избору у наставничко звање, не доставља, јер је тада сасвим довољно да „учесник конкурса покаже склоност и способност за наставни рад“. С обзиром да је реч о избору у звање доцента – први пут – и да ни **Правилник о поступку стицања звања и заснивања радног односа** ни **Ближи критеријуми за избор у звања наставника** не истичу важност овог критеријума, овакво давање веће легитимности једних критеријума над другима неосновано је. Уз то, наглашавам да и кандидаткиња Маја Стојковић има наставно искуство, чак наставно искуство у оквиру уже научне области за коју је расписан конкурс, што је Комисија прикривањем информације о документима достављеним уз пријаву на конкурс неистинито представила.
- Када је пак реч о другом критеријуму, Комисија наводи да је докторска теза Маје Стојковић везана само за последњу деценију уже научне области и да је то „*недовољно да би [кандидаткиња] претендовала на компетенције да предаје групу предмета из српске књижевности 18. и 19. вијека*“. Да је докторска дисертација Маје Стојковић сасвим компатибилна са облашћу за коју је расписан конкурс, најаргументованије потврђује чињеница да су комисију за оцену и одбрану докторске тезе Маје Стојковић састављену од три члана чинила чак два из уже научне области за коју је расписан конкурс: проф. др Горан Максимовић, редовни професор Филозофског факултета у Нишу и проф. др Зорица Несторовић, ванредни професор Филолошког факултета у Београду (ужа научна област: Српска књижевност 18. и 19. века (Српски предромантизам. Српски романтизам и Српски реализам)). Стога је неспорно да је и њен докторат из области за коју је расписан конкурс. Док је своју научну опредељеност за овај период, Маја Стојковић показала већ на изради дипломског рада „Драме Милована Ђ. Глишића“, израђеног под менторством проф. др Горана Максимовића и одбрањеног оценом 10, за разлику од

др Костадиновића чији је дипломски рад из области Српске књижевности 20. века („Поезија и песничка слика – *Откровење* Растка Петровића“), што није била сметња да буде биран у звање асистента за другу научну област.

9. Према **Правилнику о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача**, а сходно **Закону о научноистраживачкој делатности**, звање научни сарадник које је др Маја Стојковић стекла, еквивалентно је звању доцент, што Комисија није истакла као предност кандидаткиње у компаративној анализи кандидата, па је тиме извршила повреду занемаривања података релевантних за избор у звање наставника.

Закључак у вези са овим одељком је да је Маја Стојковић остварила вишу просечну оцену на основним студијама за 0.41, да је остварила 11 година краћи период укупног студирања (1 годину краће студирање на дипломским академским студијама и 10 година краће студирање на постдипломским академским студијама), да је приказ постигнутих резултата кандидата који је Комисија извршила у Извештају – занемаривши реалне предности кандидаткиње Маје Стојковић, и прикривши чињеницу да је радна биографија Александра Костадиновића законски проблематична – довео до обмањивања научне јавности и наметања субјективне оцене. Једину околност коју је Комисија покушала да представи као предност др Костадиновића, заправо би требало превредновати: Александру Костадиновићу је после 16 година рада на асистентском месту, истекао уговор о раду, како је наведено у Извештају, јер др Александар Костадиновић, током 16 година проведених у настави није ни магистрирао нити докторирао пре истека уговора о раду, са свим привилегијама које су му биле омогућене (коришћење плаћеног одсуства у трајању од годину дана за израду докторске дисертације), и своју докторску тезу Костадиновић је одбранио тек 4 дана после расписивања овог конкурса, што значи да ни у тренутку расписивања конкурса Александар Костадиновић није имао звање доктора наука.

II ПРЕГЛЕД НАУЧНОГ И СТРУЧНОГ РАДА КАНДИДАТА

Вредновање радова кандидата је недоследно спроведено, што је имало за последицу да табеларни приказ буде погрешно представљен, а радови кандидата неравноправно сагледани. У складу са **Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача** („Сл. гласник“, бр. 38/2008, 24/2016) (у даљем тексту овог одељка **Правилник**) наводим разлоге због којих је начин бодовања који је Комисија спровела ирелевантан:

1. Комисија се није придржавала једнаких критеријума при вредновању резултата кандидата. Бодовање радова Маје Стојковић вршено је делимично према **Правилнику о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача** из 2016. године („Сл. гласник РС“, бр. 24/2016), а делом у складу са овим **Правилником** из 2008. године („Сл. гласник“, бр. 38/2008) – ово се најбоље показује чињеницом да **Правилник** из 2016. године садржи категорије које **Правилником** из 2008.

нису предвиђене и обратно. Док су библиографске јединице Александра Костадиновића у целини бодоване према **Правилнику** из 2008. године („Сл. гласник“, бр. 38/2008).

2. Вредност радова др Маје Стојковић у категорији М52 процењена је 1.5 бодом, док је др Александар Костадиновић за рад у истој категорији (М52) добио 2 бода. Дакле, Комисија није била доследна у вредновању радова кандидата и није применила једнаке критеријуме.
3. Рад др Костадиновића „Митско у поезији Васка Попе (*Усправна земља, Вучја со*)“ (1998) бодован је као рад објављен у публикацији одређеној категоријом М51. Према **Категоризацији научних часописа** верификованој од стране Матичног научног одбора, а доступној на сајту Министарства просвете, науке и технолошког развоја, *Зборник радова Филозофског факултета у Нишу* у категорији М51 нашао се тек 2008. године – **десет година након публиковања овога рада**. Стога овај рад не може бити вреднован на овај начин.
4. Рад из претходне тачке Приговора „Митско у поезији Васка Попе (*Усправна земља, Вучја со*)“ (1998), објављен у наведеном зборнику на стр. 181–211, сачињен је из потпоглавља („Континуитет певања, певање континуитета“ (187–193) и „Од хаоса ка песми: митска антиномичност песме“ (193–206)). Поред тога што је Комисија допустила вредновање на начин који је споран а образложен у претходној тачки, Комисија је бодовала и потпоглавља већ бодованог рада поново објављена као засебне текстове у другим листовима.
5. Претходно наведени рад споран је и зато што је аутор 1998. године већ објавио књигу **под истим насловом**: *Митско у поезији Васка Попе* (*Усправна земља, Вучја со*), насталу као семинарски рад кандидата на основним академским студијама, што и Комисија истиче, а која садржи свега 62 стране текста и коју је Комисија категоризовала као М42 у оквиру које је аутор већ остварио 5 бодова.
Тако је кандидат за један написани рад публикован уз незнатне измене више пута (у целисти, а потом у деловима), према Извештају Комисије, остварио укупно 10 бодова.
6. Листови као што су *Књижевни лист*, *Књижевна реч* и *Слава* не спадају у научне часописе, јер се **не налазе** на листи категоризованих часописа и не могу се наводити као М53 категорија која се вреднује 1 бодом по раду – те је погрешно представљено да је кандидат у оквиру ових библиографских јединица остварио укупно 3 бода.

7. **Осврти, полемички текстови, критички прикази и есеји који нису објављени у међународним или у истакнутим међународним часописима (М26) не могу се бодовати на исти начин као научни радови објављени у категоријама наведеним у Извештају.** Реч је о следећим текстовима – у часопису *Градина* (М53): „Путништво као негација странствовања“ (стр. 206–209), „Завоји страдалне седмице“ (стр. 158–161), „Риме саборне (Слободан Ракитић, *Изабране и нове песме*, Градац – Вајат, Рашка – Београд, 1998)“ (стр. 100–105), „Педант, ребел и опсенар: тројица њих заједно, један другом не смета“ (стр. 339–346), као и текст објављен у часопису *Philologia Mediana* (који 2009. када је рад објављен није био категоризован, а по извршеној категоризацији, најпре се нашао у

M52): „За и против смисла (Саша Радојчић, *Ништа и прах: антрополошки песимизам Стеријиног Даворја*“ (стр. 248–254), затим текст „Обожена цитатност“ (стр. 2019–2020) објављен у часопису *Књижевност* (који 1998. године није био категоризован; 2006. године нашао се у категорији P62; а 2008. у категорији коју кандидат наводи – M53). Ниједна од ових одредница није оригинални научни рад, прегледни чланак или монографска студија према наведеном Правилнику. Поред тога што се из садржаја самих часописа јасно види да је реч о критичким приказима јер се налазе у рубрици предвиђеној за приказе, сама дужина радова (наведени су бројеви страна) сврстава их, према истом Правилнику, у небодоване категорије.

8. У складу са Правилником се ни коауторски рад „Научни пројекат *Књижевни и културни живот на југоистоку Србије*“ (стр. 57–85) не може бодовати на начин на који је то Комисија извршила према важећем бодовању за рад у тематском зборнику. С обзиром да је Александар Костадиновић трећепотписани аутор, бодовање се не може извршити на овај начин, јер да би био вреднован у овој категорији, ауторски допринос у монографији или тематском зборнику не сме бити мањи од једног табака текста (16 ауторских страна) – изузетно се може вредновати текст мањег обима уколико се ради о публикацији реномираног издавача – о таквим изузецима одлуку доноси надлежни МНО а потврђује је МН.
9. У складу са претходном тачком, а према пропозицијама наведеног Правилника, ни рад „У славу рубова“ (480–494) не може се бодовати као рад објављен у тематском зборнику.
10. Чл. 6 Ближих критеријума за избор у звања наставника којима се дефинишу ставови Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу предвиђа да се за избор у звања наставника као релевантни узимају само резултати постигнути у последњих пет година. Библиографске јединице: „Митско у поезији Васка Попе (*Усправна земља, Вучја со*)“ (1998), „Метаморфоза као стилски поступак у песништву Васка Попе“ (1998), „Континуитет певања, певање континуитета“ (1998), „Од хаоса ка песми: митска антиномичност песме“ (1998), „Путништво као негација странствовања“ (1998), „Обожена цитатност“ (1998), „Риме саборне (Слободан Ракитић, *Изабране и нове песме*, Градац – Вајат, Рашка – Београд, 1998)“ (1999), „Скитништво, изгнанство“ (2002), „У славу рубова“ (2003), „Баха(н)т(ск)е укрштенице“ (2003), „Завоји страдалне седмице“ (2004), „’Урбани десетерац’ Мирослава Максимовића“ (2006), „У трагању за изгубљеним ЦЗ-ом 7,65“ (2006), „Научни пројекат *Књижевни и културни живот на југоистоку Србије*“ (2008), „Поезија, језик истине?“ (2008), „За и против смисла (Саша Радојчић, *Ништа и прах: антрополошки песимизам Стеријиног Даворја*“ (2009), „Преображај човека у вука – архетип у савременом српском песништву“ (2009), „Метаморфоза као стилски поступак у песништву Васка Попе“ (2010), „О непоновљивом делу истим начином“ (2010), „Израз и огледало“ (2010), итд. – не могу бити узете као релевантне јер нису објављене у последњих пет година.

Посебно наглашавам чињеницу да је кандидат све референце од 1998. до 2010. већ бодовао за избор у досадашња академска звања, као и за реизборе у иста звања.

11. Првих 11 радова из претходне тачке др Александар Костадиновић објавио је пре 2006. године, од када званично постоје листе категоризованих часописа доступне на сајту

Министарства просвете, науке и технолошког развоја. С обзиром да пре овог периода научни часописи нису били категоризовани на овај начин, радови објављени у ранијем периоду (у случају др Александра Костадиновића – поједини радови и готово деценију раније) **не могу бити бодовани према листама категоризованих часописа усвојеним после 2006. године.**

12. Превод Александра Костадиновића: Jan Borm, „Određivanje puta: o putopisu, putničkoj književnosti i terminologiji“ / „Defining Travel: On the Travel Book, Travel Writing and Terminology“, објављен у часопису *Philologia Mediana*, str. 607–621. – **не може се категоризовати** као М46 јер према наведеном **Правилнику** у категорију М46 спадају: лексикографска јединица у научној публикацији водећег националног значаја, карта у научној публикацији националног значаја, издање грађе у националној публикацији, те се превод текста не убраја ни у једну од наведених категорија. Такође, према наведеном **Правилнику**, **научним доприносом у области преводаштва сматра се стручан превод са старих језика снабдевен научном апаратуром** (уводна студија, текстолошке напомене, коментари), и категоризацију ове врсте публикација врши надлежни МНО а прихвата МН, те ова библиографска јединица спада у небодоване категорије.
13. Говор написан поводом доделе награде „Бранко Миљковић“, објављен 2014. године под насловом „Награда 'Бранко Миљковић' – трајање, вредност, мисија“ односи се на **награду** коју додељује жири у чијем је саставу и др Костадиновић, није научни рад и **не може се вредновати као научни чланак.**
14. Овај текст је у незнатно модификованој верзији под насловом „О трајању и значају песничке награде 'Бранко Миљковић'“ аутор објавио и у часопису *Градина* и Комисија га је **поново бодовала као научни рад** објављен у часопису категорије М53.
15. Радови: „Винаверова читања Бергсона: појам стваралачке еволуције“ (2016), „Појам 'породичних сличности' и његова примена у генологији“ (2016) и „Стереотип и иронија: још о вертеризму и Лази Лазаревићу“ (2016) **нису објављени до затварања конкурса на који се кандидат јавио.**
16. У претходној тачки Приговора наведена су **једина два рада** која је кандидат пријавио у оквиру тражених категорија из обрасца о испуњености **минималних услова** за избор у звање доцента. Како чл. 10, ст. 4 и 5 **Ближих критеријума за избор у звања наставника** допушта да у звање доцента буде изабрано лице које у последњих пет година има **најмање један рад објављен** у категоријама захтеваним наведеним правним актом, **наглашавам да др Александар Костадиновић формално правно не испуњава минималне услове за избор у звање за које је конкурс расписан.**
17. Иако кандидат Александар Костадиновић у пријави на конкурс није навео учешће на научним скуповима одржаним 2002, 2003. и 2004. године, Комисија и овде излази из оквира својих надлежности и у Извештају наводи учешће кандидата на овим скуповима. Тако изводи закључак да је др Александар Костадиновић остварио већи број учешћа на научним скуповима од кандидаткиње Маје Стојковић и при томе занемарује чињеницу да су наведена учешћа на скуповима кандидата Костадиновића везана за 16 година дугу

наставно-научну каријеру, као и да у последњих пет година он има исти број пријављених учешћа на научним скуповима као и кандидаткиња Маја Стојковић, с том разликом што је Маја Стојковић учествовала и на два међународна научна скупа („23. Међународни конгрес византијских студија“ – САНУ и Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, 22–27. августа 2016. и „Словенски језици, књижевности и културе у европском контексту“ – ЦАНУ и Пољска академија наука и уметности, Подгорица 8–9. новембра 2012. године), док Комисија у категорији међународних научних скупова, у случају Александра Костадиновића, наводи само учешће на научном скупу *Наука и савремени универзитет (НИСУН)*, који организује Филозофски факултет Универзитета у Нишу и који представља научни скуп са међународним учешћем, а не међународни научни скуп.

Треба истаћи и то да се у конкурсном материјалу налази само потврда Александра Костадиновића о учешћу на научном скупу Наука и савремени универзитет 5 (НИСУН 5) (одржаном 13. и 14. новембра 2015), па се сви остали наводи који се тичу усмених излагања на научним скуповима доводе у питање јер за њих нису приложене потврде, које се у овом пољу обрасца за пријаву на конкурс експлицитно захтевају од кандидата.

18. Комисија тачно уочава да је др Маја Стојковић остварила већи број бодова у међународним научним часописима и истиче да је стекла **23 бода**. Истовремено је у Извештају наглашено као веома важно то што је кандидат Костадиновић објавио две ауторске књиге које носе укупно **10 бодова**. Комисија, међутим, и оправдава овакав начин вредновања и давања предности др Костадиновићу уз образложење да „*то указује на оспособљеност за успостављање добрих научних синтеза*“.

Треба истаћи две ствари: 1. да ниједна од ове две књиге није објављена у последњих пет година што предвиђају **Ближи критеријуми за избор у звања наставника** и 2. да Комисија превиђа да је књига „Израз и огледало“ (2010) књига студија, док је „Митско у поезији Васка Попе (*Усправна земља, Вучја со*)“ (1998), објављен семинарски рад кандидата, публикован у оквиру Библиотеке семинарских и дипломских радова Филозофског факултета – када је, пак, реч о књигама студија, важно је нагласити да оне не подразумевају ону врсту синтетичког промишања карактеристичног за монографије, **те се не могу ни бодовати као монографске публикације.**

19. У складу са изреченим примедбама у вези са начином вредновања објављених радова, изводи се **закључак да је научна продукција др Александара Костадиновића у последњих пет година сведена на свега пет библиографских јединица** које према наведеном **Правилнику** испуњавају услов да буду бодоване: резиме „Слика Русије у путничким писмима Симе Милутиновића Сарајлије“, Књига сажетака са научног скупа *Наука и савремени универзитет II* (2012) (М64), рад „Путничка пројекција интима: путописна прича Милана Јовановића Морског“, зборник радова са научног скупа *Наука и савремени универзитет I* (2012) (М63), рад „Аксиолошки статус путописа: између сублитерарног и паранаучног феномена“, објављен у зборнику радова Универзитета у Кракову (М14), те два есеја објављена у рубрици „Књижевни портрети“ у часопису *Градина*: „Провокација с варијацијама“ (2015) (стр. 11–15) и „На развалинама места немогућих за живот“ (стр. 21–28), **што у збиру износи: $0.5 + 1 + 4 + 1 + 1 = 7.5$ (укупно: седам и по бодова).** Овоме треба додати и 6 бодова за одбрањену докторску дисертацију, што је укупно $7.5 + 6 = 13.5$ (тринаест и по бодова).

Уколико бисмо овоме додали и бодове оних радова који до затварања конкурса још нису били публиковани (неки од тих радова до данас нису објављени), из тачке 15 овог одељка Приговора, то би износило још: $4 + 3 + 1 = 8$ бодова (укупно осам бодова).

Укупан број бодова који су остварила два пријављена кандидата у последњих пет година је:

Др Александар Костадиновић – **21.5** бод;

Др Маја Стојковић – **41** бод.

Наглашавам да су, у случају Маје Стојковић, из овог укупног броја бодова изостављени бодови двеју библиографских јединица из 2010. године и представљени само бодови оних библиографских јединица објављених у последњих 5 година, како предвиђају **Ближи критеријуми за избор у звања наставника.**

20. Мишљење Комисије о научним и стручним радовима, као и о докторској тези кандидаткиње Маје Стојковић, тенденциозно је, неоправдано и неаргументовано дискредитује њене научне компетенције и сматра се повредом части и угледа. Важно је нагласити да је реч о неистинитим тврдњама за које је председник Комисије сачињене да напише Извештај морао знати да су неистините из разлога који ће бити наведени у наредним тачкама овог сегмента Приговора.

Такође, наведеним мишљењем о научним и стручним радовима, које је напомињем објављено на званичном сајту Факултета, и тиме доступно јавности, Комисија је угрозила морални интегритет, част и углед кандидаткиње Маје Стојковић, као и њено достојанство и углед њеног свеукупног научног рада, што је произвело негативне афekte, односно осећања стида, срама и мање вредности.

Неаргументованост суда Комисије образлажем у следећим тачкама:

- У Извештају стоји да је сама структура докторске дисертације Маје Стојковић спорна, а посебно истичем да је председник Комисије изабране да сачини Извештај о кандидатима пријављеним на конкурс, проф. др Горан Максимовић, био не само члан комисије за оцену и одбрану докторске дисертације Маје Стојковић, већ је обављао и улогу коментатора и да је структура рада изведена управо према његовој сугестији, што се током рада на дисертацији показало као одличан концепт, јер је класификација која је извршена на основу жанровског критеријума омогућила најпре прегледност иначе врло обимне грађе, а потом показала и условљеност концепта и типологије књижевних јунака правилима жанра.

Комисија у Извештају о пријављеним кандидатима на конкурс наводи и следеће: ***„Мада је истраживање засновано веома амбициозно основни његови недостаци огледају се у недовољној теоријској и методолошкој припремљености, као и у непотпуном књижевноисторијском истраживању“***, што је сасвим супротно изразито позитивном и похвалном Извештају о оцени докторске дисертације Маје Стојковић, коју су потписала сва три члана комисије, међу њима и сâм проф. др Горан Максимовић. Треба имати у виду и чињеницу да је Маја Стојковић успешно одбранила докторску тезу, уз једногласан став комисије што

потврђује записник са одбране, на којој ниједан члан комисије није имао ни једну једину примедбу, те овакав накнадни суд потписника Извештаја о оцени докторске дисертације Маје Стојковић, не може бити релевантан, најпре јер се изриче ретроактивно а затим јер је у супротности са ставкама Извештаја о оцени докторске дисертације, а како је проф. др Горан Максимовић обављао и улогу коментора и имао прилику да рукопис наведене докторске дисертације прегледа у свим фазама израде, оваква накнадна оцена се не може сматрати ни добронамерном.

Позитиван суд о докторској тези Маје Стојковић изнела је и комисија која је сачинила Реферат о избору у научно звање др Маје Стојковић у чијем су саставу били: др Јован Делић, редовни професор Филолошког факултета у Београду, др Бојан Јовић, научни саветник на Институту за књижевност и уметност у Београду и др Зорица Несторовић, ванредни професор Филолошког факултета у Београду. **Реферат комисије за избор у научно звање др Маје Стојковић, као и Извештај комисије о оцени докторске дисертације, приложени су уз пријаву на конкурс и ти прилози се налазе у конкурсној документацији.**

- Рукопис докторске тезе Маје Стојковић обухватио је више од 70 драмских текстова. Управо због обимног захвата извршена је селекција драма које је Маја Стојковић подвргла анализи. Критеријуме које је при селекцији драмских текстова спровела навела је у Уводу и односе се на: репрезентативност драмских текстова која не подразумева само уметнички квалитет, као незаобилазни критеријум, већ и иновативност драмског поступка извршеног у драмама. Суд Комисије да кандидаткиња није имала у виду драму *Оливера* Димитрија Мите Ј. Димитријевића, нетачан је, што се може видети и из прегледа коришћене изворне литературе наведене у докторској дисертацији и из поглавља „Јунак историјске драме и трагички јунак“.

Када је реч о примедби да кандидаткиња није имала у виду драме *Пировање*, *Кањош Мацеџиновић* и *Сестра Леке Капетана*, из рукописне заоставштине истог аутора, како то наводи Комисија, истичем да су ове драме публиковане у издању Музеја позоришне уметности Србије и да би преглед рукописне грађе био релевантан у случају да је требало истражити текстолошки контекст драма, што није био предмет истраживања, и, што је најважније, да су ови драмски текстови настали после 1918. године, односно после периода обухваћеног докторском дисертацијом „Драмски јунак у књижевности српске модерне (1890–1918)“ Маје Стојковић – (*Пировање* (1925), *Сестра Леке Капетана* (1931) и *Кањош Мацеџиновић* (1940)) – разлози због којих Комисија неувршћење ових драма наводи као пропуст нејасни су.

- Када је реч о објављеним радовима др Маје Стојковић, Комисија је у Извештају о пријављеним кандидатима на овај конкурс изнела закључак да су њени радови „*углавном остали на нивоу добро урађених школских интерпретација*“. Овакав суд се такође не може прихватити као релевантан јер је најпре малициозан и субјективно обојен, а потом неаргументовано изнесен. Сама чињеница да је Маја Стојковић своје радове публиковала у категоризованим часописима, са озбиљном уредничком редакцијом и анонимним рецензентима, да је чак своје радове објавила у међународним часописима, што са др Александром Костадиновићем није случај,

говори довољно о квалитету радова, чија се вредност показује и бодовима за сваки појединачни рад, затим потврђује научну компетентност кандидаткиње и указује на пристрасност суда Комисије која овим својим ставом најнепосредније доводи у питање озбиљност најреферентнијих часописа у области филологије.

Комисија је у овом одељку Извештаја извршила бодовање свих библиографских јединица које је кандидат Александар Костадиновић навео у пријави, притом су занемарена четири важна фактора:

1. библиографске јединице објављене пре 2006. године не могу бити бодоване према листама категоризованих часописа званично усвојеним после 2006. године;

2. кандидат је све референце од 1998. до 2010. већ бодовао за избор у досадашња академска звања, као и за реизборе које је имао у иста звања;

3. према Ближим критеријумима за избор у звање наставника релевантним се сматрају само они резултати објављени у последњих пет година;

4. као научни радови се не могу бодовати прикази нити текстови незадовољавајућег обима, као ни текстови објављени у некатегоризованим листовима.

Закључак у вези са овим одељком је да је Маја Стојковић остварила готово двоструко већи број бодова у публикацијама у последњих пет година, да је имала већи број учешћа на међународним научним скуповима и да је постигла већу цитираност радова. Како Комисија ово није на овај начин представила у Извештају, а огрешила се о сва правна акта која прописују критеријуме за вредновање научних публикација, закључак Комисије у вези са овим одељком Извештаја је субјективан и необавезујући.

III ПЕДАГОШКИ РАД И ДОПРИНОС РАЗВОЈУ НАСТАВЕ

1. У Извештају стоји да је кандидат Александар Костадиновић „уз *вишегодишњи индивидуални рад*“ а кроз бројна истраживања у архивима, библиотекама и музејима стекао „*сва неопходна знања, тако да се без сумње може закључити да је у потпуности у научном и наставном погледу припремљен за самостална научна истраживања ове научне области*“. У Извештају се, међутим, не наводе никакви докази или конкретни резултати на основу којих се може закључити да је кандидат сва ова истраживања током шеснаестогодишње наставно-научне каријере заиста обавио.

Комисија истиче да кандидата Костадиновића „*сва запажена знања из области палеографије и текстологије српске књижевности*“ квалификују и за предмет Основе академског писања, међутим, Комисија не наводи ниједан објављени рад који је настао као резултат палеографских или текстолошких истраживања, притом истичем да је Маја Стојковић објавила рад „Од правописних до значењских и структурних прерада (*Народни посланик* Бранислава Нушића 1924. и 1932 – Текстолошки приступ)“, који се односи на ову врсту истраживања. Треба нагласити и то да је Маја Стојковић на докторским академским студијама на Филолошком факултету Универзитета у Београду положила предмете Текстологија нове српске књижевности и Научни рад у архивима са оценом 10, који су је оспособили за овакву врсту истраживања, а о чему је приложила потврду која се налази у конкурсној документацији. Александар Костадиновић на докторским студијама није положио предмет који је у вези са текстологијом нове српске књижевности, што се показало увидом у конкурсну документацију из Уверења о положеним испитима, па се у

том смислу не може ни сматрати адекватно научно оспособљеним за ову врсту истраживања. Према томе, нејасно је шта Комисија подразумева под „свим запаженим знањима“.

Важно је нагласити и чињеницу да се у силабусу за предмет Основе академског писања, у оквиру садржаја предмета, наводи и оспособљавање и упознавање студената са пословима лектуре и коректуре, на којима је Маја Стојковић стекла петогодишње искуство обављајући их на досадашњем радном месту.

Успешно бављење наведеном научном облашћу, како то Комисија наводи, подразумева овладавање специфичним знањима јер то изискује специфична научна област, и под тим знањима Комисија подразумева (наводи) и познавање старословенског језика и историје развика српског књижевног језика, међутим, Комисија превиђа да је реч о знањима која се стичу на основним академским студијама и која је морала стећи и кандидаткиња Маја Стојковић која је на овом нивоу студија положила предмете Старословенски језик и Историја српског књижевног језика са дијалектологијом са највишим оценама, при чему Комисија овакав податак о кандидату Александру Костадиновићу не наводи.

2. Маја Стојковић је на Филолошком факултету Универзитета у Београду на програму докторских академских студија *Језик, књижевност, култура* у оквиру предмета Свет и јапанска књижевност 1 и 2 држала блок предавања Српска драмска књижевност 19. и 20. века и светски контекст, о чему је приложила потврду, коју је потписала проф. др Љиљана Марковић, декан Филолошког факултета и председник Већа докторских студија, као и силабус. Комисија нигде у Извештају не помиње чињеницу да је кандидаткиња доставила силабус којим се јасно показује које су области њена предавања обухватила, већ је овакво прикривање података релевантних за избор, Комисији омогућило изношење неистините тврдње да Маја Стојковић **„никада није држала наставу из научне области и групе предмета за које је расписан конкурс“**.

(У прилогу Приговора налази се потврда о ангажовању др Маје Стојковић на програму докторских академских студија Филолошког факултета Универзитета у Београду којом се документује природа овог ангажовања.)

3. У прилог тези о постојању педагошког искуства иде и чињеница да је по дипломирању Маја Стојковић једну школску годину провела на месту професора српског језика и књижевности у Првој нишкој гимназији Стеван Сремац, где је поред наставе у регуларним одељењима друштвено-језичког и природно-математичког смера предавала и у специјалном филолошком одељењу (I, II и III године), где су ученици којима је предавала освајали највиша места на републичком такмичењу. О овим успесима сведоче и две препоруке – директора гимназије и професора из струке који је током приправничког стажа обављао улогу ментора Маје Стојковић – а које је кандидаткиња доставила уз пријаву на конкурс.

Закључак у вези са овим одељком је да је Комисија прикрила предности кандидаткиње Маје Стојковић, затим да у оквиру вреднованих елемената који кандидате, према мишљењу Комисије, квалификују за бављење датом научном облашћу није истакнуто да је Маја Стојковић квалификована да се бави даљим истраживањима у оквиру ове научне области, што потврђују документа која је

доставила уз пријаву на конкурс, као и да је Комисија истакла предност др Костадиновића не наводећи доказе за своје тврдње.

IV ДОПРИНОС РАЗВОЈУ НАСТАВНО-НАУЧНОГ ПОДМЛАТКА

1. С обзиром да ни кандидат Александар Костадиновић ни кандидаткиња Маја Стојковић у оквиру одељка 4 нису приложили податке о доприносу развоју наставно-научног подмлатка, Комисија у Извештају констатује да ниједно од двоје кандидата није дало допринос развоју наставно-научног подмлатка. Међутим, у закључку на страни 24 Комисија истиче и то да је кандидат Александар Костадиновић „у свих пет одељака овог извештаја показао да има боље укупне референце од кандидата Маје Стојковић“.

Закључак у вези са овим одељком је да је Комисија најнепосредније потврдила своју необјективност, те се оваква оцена кандидата коју је Комисија извела сматра још једним показатељем да је Извештај обојен нескривеном пристрасношћу недопустивом при избору кандидата у академско звање.

V ЕЛЕМЕНТИ ДОПРИНОСА АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

1. Комисија је без образложења изоставила податке које је Маја Стојковић навела: конкурсисање за средства Министарства просвете, науке и технолошког развоја којима се суфинансирају активности издаваштва за која је, мимо послова предвиђених систематизацијом, аплицирала Маја Стојковић, па су нека академска издања Филозофског факултета штампана помоћу средстава која су Филозофском факултету одобрена, што свакако јесте један од видова доприноса широј академској заједници. **Правилник о организацији и систематизацији послова на Филозофском факултету Универзитета у Нишу** доступан је на званичном сајту Факултета.

Комисија је, поред занемаривања релевантних података при вредновању резултата кандидата наведених у Извештају, извршила и прикривање неких релевантних података и без образложења из Извештаја изоставила и друге релевантне податке које је Маја Стојковић приложила: чињеницу да је Маја Стојковић ангажована као сарадник на изради Српске енциклопедије, публикације водећег националног значаја, а потом и податке о томе да је Маја Стојковић била стипендиста Владе Републике Аустрије, Министарства науке и технолошког развоја и Града Ниша, израду силабуса за предмет Српска драмска књижевност 19. и 20. века и светски контекст на докторским студијама Филолошког факултета Универзитета у Београду, што је један од видова доприноса настави и што показује способност кандидаткиње за унапређење наставе, као и способност за њено обогаћење новим, недовољно истраженим научним областима.

ЗАКЉУЧАК

На основу свега наведеног у Приговору, констатујем да др Александар Костадиновић, који је на Филозофском факултету Универзитета у Нишу радио у

асистентском звању од 2000. до 2016. године, у тренутку затварања конкурса (30. септембра 2016. године) још увек **није испуњавао минималне услове** за избор у звање доцента, те да су подаци у вези са његовом досадашњом професионалном каријером законски проблематични. Иако предложеном кандидату, др Александру Костадиновићу, не поричем квалитете, објективним сагледавањем постигнутог досадашњег успеха **показало се да је Маја Стојковић остварила боље резултате (већи број бодова у публикацијама, 11 година краће укупно студирање, вишу просечну оцену на ОАС, већи број учешћа на међународним научним скуповима, већу цитираност радова, стечено звање научног сарадника итд.).**

Истичем још и то да Комисија у писању Извештаја није равноправно сагледала два пријављена кандидата, и да је у Извештај унела и податке које сам кандидат Александар Костадиновић није навео у пријави, као и да је наводила податке које Костадиновић није документовао, да је без образложења изоставила релевантне податке које је доставила кандидаткиња Маја Стојковић, да се није руководила начелима и критеријумима академске заједнице, нити пак свој суд ускладила са правним актима који регулишу сва поља избора у звања наставника. **Истичем да Извештај није заснован на правним актима и да је реч о пристрасном избору кандидата, јер су у њему произвољно изнете тврдње, а да притом за то нису пружени релевантни докази.**

Стога се с молбом обраћам уваженим члановима Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Нишу да размотре исправност оваквог предлога Комисије и

ПРЕДЛАЖЕМ

Да Изборно веће Филозофског факултета Универзитета у Нишу усвоји Приговор Маје Стојковић, поднет на Извештај Комисије за писање извештаја о пријављеним кандидатима за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област Српска и компаративна књижевност (Српска књижевност 18. и 19. века и Основе академског писања) и донесе одлуку, уважавајући правне прописе и сагледавајући реалне научне квалитете кандидата према постигнутим резултатима, да Научно-стручном већу Универзитета у Нишу предложи др Мају Стојковић за избор у наставничко звање.

С уважавањем,

Др Маја Стојковић

Република Србија
**МИНИСТАРСТВО ПРОСВЕТЕ,
НАУКЕ И ТЕХНОЛОШКОГ РАЗВОЈА**
Комисија за стицање научних звања

Број:660-01-00001/222

28.09.2016. године

Београд

На основу члана 22. става 2. члана 70. став 5. Закона о научноистраживачкој делатности ("Службени гласник Републике Србије", број 110/05 и 50/06 – исправка и 18/10), члана 50. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о научноистраживачкој делатности ("Службени гласник Републике Србије", број 112/15) члана 2. става 1. и 2. тачке 1 – 4.(прилози) и члана 38. Правилника о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача ("Службени гласник Републике Србије", број 38/08) и захтева који је поднео

Институт за књижевност и уметност у Београду

Комисија за стицање научних звања на седници одржаној 28.09.2016. године, донела је

**ОДЛУКУ
О СТИЦАЊУ НАУЧНОГ ЗВАЊА**

Др Маја Стојковић

стиче научно звање

Научни сарадник

у области хуманистичких наука - језик и књижевност

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Институт за књижевност и уметност у Београду

утврдио је предлог број 56/1 од 29.03.2016. године на седници Наставно-научног већа Факултета и поднео захтев Комисији за стицање научних звања број 61/1 од 08.04.2016. године за доношење одлуке о испуњености услова за стицање научног звања ***Научни сарадник***.

Комисија за стицање научних звања је по претходно прибављеном позитивном мишљењу Матичног научног одбора за језик и књижевност на седници одржаној 28.09.2016. године разматрала захтев и утврдила да именована испуњава услове из члана 70. став 5. Закона о научноистраживачкој делатности ("Службени гласник Републике Србије", број 110/05 и 50/06 – исправка и 18/10), члана 2. става 1. и 2. тачке 1 – 4.(прилози) и члана 38. Правилника о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача ("Службени гласник Републике Србије", број 38/08) за стицање научног звања ***Научни сарадник***, па је одлучила као у изреци ове одлуке.

Доношењем ове одлуке именована стиче сва права која јој на основу ње по закону припадају.

Одлуку доставити подносиоцу захтева, именованој и у архиви Министарства просвете, науке и технолошког развоја у Београду.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

Др Станислава Стошић-Грујичић,

научни саветник

С. Стошић-Грујичић

МИНИСТАР

Младен Шарчевић

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
FILOLOŠKI FAKULTET UNIVERZITETA U BEOGRADU

На основу члана 161 Закона о општем управном поступку, Филолошки факултет Универзитета у Београду издаје.

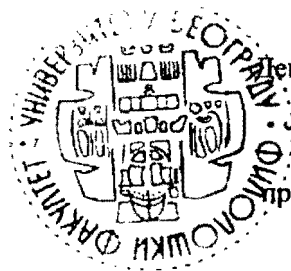
П О Т В Р Д У

Да је др Маја Стојковић на Филолошком факултету у оквиру предмета *Свет и јапанска књижевност 1 и 2* врло успешно држала блок предавања *Српска драмска књижевност 19. и 20. века и светски контекст*, докторске академске студије.

Обзиром да је то још увек недовољно истражено научно поље, врло је значајно да се студенти докторских студија шире упознају са том облашћу.

Именована је ангажована на основу члана 86 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду.

С поштовањем,

Декан Филолошког факултета

проф. др Љиљана Марковић